

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5204/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

העותרים: 1. עו"ד עודד הוכהאוזר
2. עו"ד רונן מזור
3. גב' שרית קילקר ראובן

נגד

המשיבים: 1. כנסת ישראל ה-23
2. יו"ר כנסת ישראל

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותרים: העותרים 1-2 בעצמם

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. עתירה למתן 9 צווים על-תנאי, להורות למשיבים – כנסת ישראל והיושב בראשה – לקבוע בחוק הגדרות למונחים 'משפט צדק', 'הטיית משפט' ו'הכרת פנים'; לקבוע בחוק כי 'הטיית משפט' ו'הכרת פנים' הן עבירות פליליות שעונש בצדן; לקבוע בחוק כי 'הכרת פנים' תהווה עילה לפסלות שופט; לקבוע בחוק כי מועמד לשפיטה יעבור טרם כניסתו לתפקיד בדיקת פוליגרף; לקבוע בחוק כי כל דיוני בית המשפט יוקלטו ויתומללו; לקבוע בחוק כי שופט שפרש או הופסקה כהונתו לא יוכל לשמש 'שופט עמית'; לקבוע בחוק כי צד למשפט או צד שלישי שנגרם לו נזק ממוני בגין עדות שקר שניתנה במשפט, יוכל לתבוע את נזקיו; לקבוע בחוק כי יוקם טריבונל שיפוטי שבו ישפטו שופטים במידת הצורך; לקבוע בחוק כי כל תלונה שתוגש נגד שופט, תחקר על-ידי מבקר המדינה.

2. העותרים 1-2 הם עורכי דין; העותרת 3 מיוצגת על-ידם בתביעה אזרחית שהוגשה בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, ועניינה באכיפת הסכם מכר מקרקעין. לטענת העותרים, יש בידיהם "ראיות לא מבוטלות ובלתי תלויות, מהן עולה כי ביהמ"ש פועל לטייע לנתבעים, אשר ניסו ומנסים לגזול ממנה את ביתה, אותו רכשה בכסף מלא!".

העותרים פנו לשורה ארוכה של גורמים ב'דרישה בהולה לפתיחת הקירה פלילית בגין פעולות חריגות ומעשים חמורים שבוצעו בבית המשפט המתוזי במחוז מרכז בתיק 25501-03-18. במסגרת זאת פנו למשטרת ישראל, למפכ"ל המשטרה ולמפקד יחידת לה"ב 433; למבקר המדינה; ליועץ המשפטי לממשלה; לפרקליט המדינה; ולמנהל בתי המשפט. הנהלת בתי המשפט השיבה לפנייתם של העותרים כדלקמן: "מאחר שהגשת תלונה למשטרת ישראל אנו מנועים מלהגיב לגופו של עניין. ככל שתתבקש עמדתנו במסגרת החקירה נעשה כן" (התגובה צורפה כנספח ב' לעתירה). העותרים אינם מפרטים מה היתה תגובתם של שאר הנמענים לפנייתם.

3. מכאן העתירה שלפנינו, בגדרה טוענים העותרים 1-2 כי במצב הדברים הנוכחי

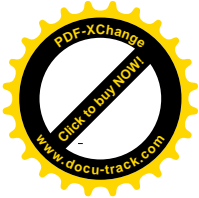
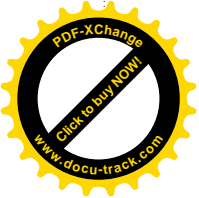
הם אינם מסוגלים "להעניק ללקוחותיהם שירות יעיל ומיטבי, באופן אשר פוגע בזכותם לחופש העיסוק". לדבריהם, "החקיקה המוצעת בעתירה זו, היא בה כדי לשקם ולחזק את אמון הציבור במערכת, משיידע כל מתדיין, כל אזרח וכל שופט, כי טוהר ההליך השיפוטי וטוהר מידותיו של השופט במעשה השיפוטי אינם נעלמים מעיני כל ואינם עוברים מן העולם כלא היו". לפיכך מבוקש להורות על מתן הצווים, כמפורט לעיל.

4. דין העתירה להידחות על הסף. העותרים לא צירפו לעתירה משיבים רלבנטיים (שאליהם הקדימו ופנו העותרים בדרישה לפתיחה בחקירה, כאמור); ואם בכך לא די, העותרים לא מיצו הליכים כנדרש (בפנייה מקדימה למשיבים דכאן); ואם בכך לא די, העותרים לא צירפו אסמכתאות כדבעי לטענותיהם (אף שטענו כי בידיהם ראיות לא מבוטלות); ואם בכך לא די, הרי שעומדים לרשות העותרים סעדים חלופיים – אם על דרך של הגשת בקשה לפסלות שופט; אם על דרך של הגשת ערעור על החלטות שניתנו במסגרת ההליך האזרחי; אם על דרך של פנייה לפתיחה בחקירה, ככל שאכן יש הצדקה לעשות כן (כאמור, העותרים פנו בדרישה שכזו, אך לא ברור מן העתירה מה עלה בגורלה).

5. למעלה מכל המחדלים הללו, דין העתירה להידחות על הסף בעיקר בשל העובדה שבית משפט זה אינו מורה למחוקק מה לחוקק. רצונם של העותרים "לחזק ולשקם את אמון הציבור במערכת [המשפט] מבורך; הדרך לעשות כן איננה באמצעות פסק דין המחייב את כנסת ישראל לחוקק חוקים בעניין.

6. העתירה נדחת אפוא על הסף.

ניתן היום, י' באלול התש"פ (30.8.2020).

שם 20052040_001.docx

מרכז מידע, טל: *3852,077-2703333; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il>